

Sygn. akt VI GC 58/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym

Przewodniczący SSO Zbigniew Krepski

Protokolant sekr. sąd. Małgorzata Barabasz

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w G.

przeciwko T. B.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego T. B. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w G. kwotę 113.511,06 zł (sto trzynaście tysięcy pięćset jedenaście złotych sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 28 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

II oddala powództwo w pozostałej części;

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11.006,58 zł (jedenaście tysięcy sześć złotych pięćdziesiąt osiem groszy) tytułem części kosztów procesu

Sygn. akt VI GC 58/15

UZASADNIENIE

Pozwem w postępowaniu nakazowym złożonym w dniu 28 stycznia 2015 r. (v. pieczętka prezentaty na pozwie) powód (...) sp. z o.o. w G. domagał się zasądzenia od pozwanego T. B. kwoty 140.346,93 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu (k.2-5).

W uzasadnieniu pozwu powód twierdził, że pozwany, będący współnikiem spółki cywilnej (...) B. K. B., zakupił obuwie na łączną kwotę 627.369,13 zł, z której do zapłaty pozostała należność w kwocie 94.748,04 zł. Na dochodzoną pozwem kwotę składały się:

- w/w kwota 94.748,04 zł tytułem reszty ceny za zakupione przez pozwanego obuwie na podstawie faktur VAT załączonych do pozwu,
- kwota 26.825,46 zł tytułem kosztów faktoringu za 2012 r. i 2013 r. (faktura (...) na kwotę 20.351,96 zł i faktura (...) na kwotę 6.473,50 zł),
- kwota 19.877,43 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie (nota nr (...) na kwotę 1.309,80 zł nr (...) na kwotę 6.480,77 zł, nr (...) na kwotę 1.829,91 zł, (...) na kwotę 866,33 zł i nr (...) na kwotę 9.390,62 zł).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Toruniu zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 140.346,93 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 28 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 5.372,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (k.102).

Powyższy nakaz został w całości zaskarżony przez pozwanego, który wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwany zarzucił, iż większość wystawionych faktur za zakup towaru była wystawiona niezgodnie z zamówieniem tj. w cenach wyższych niż w zatwierdzonych przez powoda jego zamówieniach.

Odnosząc się do poszczególnych faktur pozwany zarzucił:

- faktura FV (...) powinna być wystawiona na kwotę 36.143,55 zł, ponieważ została zapłacona przez pozwanego, a powód nie uwzględnił płatności w kwocie 26.000,00 zł,
- faktura FV (...) powinna być wystawiona na wartość 51.065,91 zł uwzględniającą indywidualne ceny zakupu,
- faktura FV (...) powinna być wystawiona na wartość 33.800,40 zł uwzględniającą indywidualne ceny zakupu, które widoczne są na fakturze w pozycji „oferta rabatowa”,
- faktura FV (...) powinna być wystawiona na wartość 7.723,17 zł uwzględniającą indywidualne ceny zakupu, które widoczne są na fakturze w pozycji „oferta rabatowa”,
- faktura FV (...) powinna być wystawiona na wartość 23.328,18 zł uwzględniającą indywidualne ceny zakupu,
- faktura FV (...) – należność z tej faktury miała zostać skompensowana z nadpłatami za faktury FV (...), (...) i (...),
- faktury FV (...) i FV (...) powinny być wystawione na niższą wartość uwzględniającą rabaty,
- faktura FV (...) – nie uwzględniono płatności na łączną kwotę 4.500,00 zł dokonanych przez spółkę (...),
- faktura FV (...) powinna być wystawiona na kwotę 5.243,49 zł uwzględniającą indywidualne ceny zakupu.

Ponadto zarzucił, że roszczenie o zapłatę ceny z faktury FV (...) na kwotę 1.509,89 zł przedawniło się.

Zdaniem pozwanego faktury za koszty faktoringu zostały naliczone niezgodnie z podpisanym, porozumieniem dotyczącym finansowania transakcji między stronami, a spółka (...) nigdy nie podpisywała zgody na naliczenie kosztów faktoringu.

Odnosząc się do żądania zapłaty not odsetkowych pozwany zarzucił, iż nota odsetkowa (...) z dnia 7 listopada 2014 r. nie została mu nigdy doręczona, a ponadto dotyczy ona przeterminowania faktur, które zostały zapłacone i są przeterminowane. Zdaniem pozwanego również druga nota nr (...) z dnia 7 listopada 2014 r. nie została mu dostarczona przez powoda (k.107-111).

Powód w piśmie procesowym z dnia 25 marca 2015 r. cofnął pozew w części, a mianowicie w zakresie kwoty 1.509,89 zł wynikającej z faktury FV (...) i kwoty 6.991,57 zł wynikającej z faktury (...). łącznie cofnął pozew o kwotę 8.501,46 zł ze zrzeczeniem się roszczenia w tej części. Wedle powoda nie jest prawdą, iż nie zaksięgował wpłat dokonanych przez pozwanego oraz, że nie wystawił faktur korygujących. Wpłacona przez pozwanego kwota 26.000,00 zł została rozliczona z fakturą (...) kwota 706,27 zł) i z fakturą (...) (kwota 18.302,16 zł), a pozostała kwota 6.991,57 zł została rozliczona z fakturą (...). Wbrew zarzutom pozwanego powodowa spółka wystawiła faktury korygujące nr (...) z dnia 9 stycznia 2013 r. w kwocie 307,50 zł, nr (...) z dnia 14 maja 2013 r. w kwocie 172,20 zł, nr (...) z dnia 23 maja 2013 r. w kwocie 298,89 zł oraz nr (...) z dnia 4 czerwca 2013 r. na kwotę 271,83 zł, które zostały rozliczone z fakturą nr (...). Rozliczając tą ostatnią fakturę powód uwzględnił także nadpłatę z dnia 22 sierpnia 2012 r. Zdaniem powoda nie na

racji pozwany zarzucając błędne wystawienie korekty na rabat; uwzględniając trzy wystawione korekty reklamacyjne powód wystawił fakturę korygującą nr (...) z tytułu przyznanego rabatu pomniejszoną o kwotę 66,23 zł, która nie przysługiwałaby pozwanemu, gdyby nie zostały wystawione korekty reklamacyjne. W konsekwencji powód dochodzi zapłaty z faktury nr (...) kwoty 66,23 zł. Zdaniem powoda taka sama sytuacja miała miejsce w przypadku rozliczenia faktury (...) – korekta przyznająca rabat została pomniejszona o kwotę 38,07 zł, jak też w przypadku rozliczenia faktury (...) – powód pomniejszył korektę o kwotę 20,85 zł. Zdaniem powoda pomniejszył on należność z faktury nr (...). (...) o wpłaty dokonane przez pozwanego w łącznej kwocie 7.000,00 zł. Odnosząc się kwestii cen specjalnych dla pozwanego powód podkreślił, iż obowiązywały one jedynie w sytuacji terminowej zapłaty faktury; z uwagi na te ustalenia na fakturze widniały dwie ceny z rabatem i bez. Powód zaprzeczył też zarzutom pozwanego, iż spółka (...) nie wyraziła zgody na naliczanie kosztów faktoringu skoro zaakceptowała faktury i je podpisała (k.145-149).

Na rozprawie w dniu 12 maja 2015 r. powód cofnął pozew i zrzekł się powództwa o zapłatę kwoty 10.047,79 zł dotyczącej faktury nr (...) (k.286, 00:01:44).

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Powód (...) sp. z o.o. w G. prowadzi działalność gospodarczą polegającą m.in. na produkcji i sprzedaży hurtowej obuwia.

Z kolei pozwany T. B. prowadzi działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży detalicznej obuwia i wyrobów skórzanych w Salonie (...) w T.. Działalność ta prowadzona jest w formie spółki cywilnej, której współnikami są pozwany T. B. oraz jego brat K. B. (2).

Dowód:

- odpis pełny z Rejestru Przedsiębiorców nr KRS (...) z dnia 12 grudnia 2012 r. (k.9-14),
- wydruk z Głównego Urzędu Statystycznego – dane z wpisu w rejestrze REGON z dnia 13 lipca 2014 r. (k.90),
- odpis zaświadczenia o numerze REGON (k.91),
- odpis zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (k.93) i o zmianie wpisu (k.94)
- zeznania świadka K. B. (k.305-305v, 00:04:47-00:21:40)

Jest poza sporem, że strony pozostawały w stosunkach handlowych od co najmniej 2010 r. Współpraca ta polegała na zakupie obuwia od powodowej spółki przez pozwanego będącego współnikiem spółki cywilnej (...). Ze strony powodowej spółki z pozwanym współpracował jej przedstawiciel Ł. R. (1), który przyjmował zamówienia od klientów, w tym od pozwanego. Zamówienia były składane na dwustronnych drukach handlowych; na pierwszej stronie zamówienia były wpisywane dane kontrahenta, rodzaj zamawianego towaru, ceny, modele, rozmiarówki, a na drugiej stronie zamówienia były wydrukowane Ogólne Warunki Sprzedaży, przy czym klient zawsze podpisywał tylko pierwszą stronę zamówienia.

Dowód :

- zeznania świadka M. S. (k.298v-299v, 00:08:10-00:42:21),
- zeznania świadka Ł. R. (1) (k.299v-300v, 00:44:37-01:10:05),
- odpisy zamówień wraz z Ogólnymi Warunkami Sprzedaży (k.178-179, k.180-181i k.182-183),
- zeznania świadka K. B. (k.305-305v, 00:04:47-00:21:40)

Pozwany będąc współnikiem spółki cywilnej (...) zakupił u powoda obuwie na podstawie faktur VAT o numerach: (...) - na łączną kwotę 627.369,13 zł.

Dowód:

- odpisy faktur (k.22-49)

W rozliczeniach stron powodowa spółka przyznawała rabat pozwanemu w sytuacji, gdy wpłaty były dokonywane w terminie; wówczas wystawiana była faktura korygująca.

Dowód:

- zeznania świadka M. S. (jak wyżej),

- zeznania świadka Ł. R. (1) (jak wyżej),

- zeznania świadka K. B. (jak wyżej)

I tak powodowa spółka wystawiła m.in. faktury korygujące nr (...) z dnia 9 stycznia 2013 r. w kwocie 307,50 zł, nr (...) z dnia 14 maja 2013 r. w kwocie 172,20 zł, nr (...) z dnia 23 maja 2013 r. w kwocie 298,89 zł oraz nr (...) z dnia 4 czerwca 2013 r. na kwotę 271,83 zł, które zostały rozliczone z fakturą nr (...). Rozliczając tą ostatnią fakturę powód uwzględnił także nadpłatę z dnia 22 sierpnia 2012 r. Uwzględniając trzy wystawione korekty reklamacyjne o numerach (...) z dnia 27 marca 2013 r., nr (...) z dnia 9 stycznia 2014 r. i nr (...) z dnia 4 kwietnia 2014 r. powód wystawił fakturę korygującą nr (...) z tytułu przyznanego rabatu pomniejszoną o kwotę 66,23 zł, która nie przysługiwałaby pozwanemu, gdyby nie zostały wystawione korekty reklamacyjne. W konsekwencji powód dochodzi zapłaty z faktury nr (...) kwoty 66,23 zł. Taka sama sytuacja miała miejsce w przypadku rozliczenia faktury (...) – w oparciu o korektę reklamacyjną nr (...) z dnia 27 marca 2013 r. przyznającą rabat w/w faktura została pomniejszona o kwotę 38,07 zł. Także w przypadku rozliczenia faktury nr (...) powód pomniejszył korektę wystawioną z tytułu przyznanego rabatu nr (...)// (...) z dnia 22 kwietnia 2014 r. o kwotę 20,85 zł. Kwota ta wynikała z wystawionej przez powoda korekty reklamacyjnej nr (...) z dnia 21 stycznia 2014 r.

Dowód :

- okoliczność niezaprzeczona przez pozwanego,

- zestawienie otrzymanych wpłat dokonanych przez pozwanego (k.152-153),

- zestawienie należności (k.18-21),

- plik faktur-korekt (k.184-285)

Zgodnie z pkt 3.11 Ogólnych Warunków Sprzedaży kupujący korzystający z linii faktoringowej wyrażali zgodę na pokrycie kosztów związanych z nieterminową zapłatą faktur należnych faktorowi; przy czym odnośnie współpracy z pozwanym na początku tej współpracy koszty faktoringu ponosiła powodowa spółka. Sytuacja taka zmieniła się w związku z zaległościami płatniczymi pozwanego i powód zaczął obciążać go wszystkimi opłatami faktoringowymi. M.in. powodowa spółka obciążyła spółkę cywilną pozwanego kosztami faktoringu za rok 2012 w wysokości 20.351,96 zł wynikającej z faktury VAT (...) z dnia 5 maja 2014 r. oraz kosztami faktoringu za rok 2012 w wysokości 6.473,50 zł wynikającej z faktury VAT (...) z dnia 5 maja 2014 r.

Dowód :

- odpis zamówienia z OWS (k.178-179),

- warunki finansowania transakcji – faktoring z dnia 28 maja 2010 r. (k.113),

- warunki finansowania transakcji – faktoring z dnia 18 lutego 2011 r. (k.112),
- zeznania świadka M. S. (jak wyżej),
- zeznania świadka Ł. R. (1) (jak wyżej),
- odpis faktury VAT (...) z dnia 5 maja 2014 r. z załącznikiem(k.50 i k.51),
- odpis faktury VAT (...) z dnia 5 maja 2014 r. z załącznikiem (k.53 i k.53)

Z powodu opóźnień w zapłacie należności powodowa spółka wystawiła noty odsetkowe nr (...) z dnia 31 grudnia 2012 r. na kwotę 1.309,80 zł, nr (...) z dnia 31 grudnia 2013 r. na kwotę 6.480,77 zł, nr (...) z dnia 22 kwietnia 2014 r. na kwotę 1.829,91 zł, nr (...) z dnia 7 listopada 2014 r. na kwotę 9.390,62 zł i nr (...) z dnia 17 listopada 2014 r. na kwotę 866,33 zł i tj. na łączną kwotę 19.877,43 zł.

Dowód :

- odpis noty nr (...) (k.54),
- odpis noty (...) (k.65),
- odpis noty (...) (k.77),
- odpis noty (...) (k.88),
- odpis noty (...) (k.89)

Jak wynika ze sporządzonej w sprawie pisemnej opinii sądowej biegłego z zakresu rachunkowości A. Z. na okoliczność rozliczeń między stronami z tytułu zakupu obuwia przy uwzględnieniu dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy jak też u stron, łączna kwota niezapłacona przez pozwanego wynosi 117.954,85 zł i składają się na nią trzy pozycje:

- niezapłacone faktury na kwotę 80.642,58 zł,
- niezapłacone faktury z tytułu faktoringu na kwotę 26.825,46 zł oraz
- niezapłacone noty odsetkowe na kwotę 10.486,81 zł.

Dowód :

- opinia sądowa (k.317-326)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu dowody z dokumentów urzędowych i prywatnych, z zeznań świadków M. S., Ł. R. (1) i K. B. oraz z opinii sądowej.

Dowody z dokumentów urzędowych (tj. odpisu pełnego z KRS oraz wydruki i zaświadczenia z GUS-u oraz zaświadczenia z ewidencji działalności gospodarczej stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.). Natomiast dowody z dokumentów prywatnych stanowiły dowody w zakresie wynikającym z art. 245 k.p.c., które nie wywoływały wątpliwości co do ich prawdziwości.

W ocenie Sądu w całości na wiarę zasługiwały zeznania świadków M. S. i Ł. R. (1), które były spójne, logiczne oraz wzajemnie się uzupełniały, a ponadto były zgodne z dowodami z dokumentów, w tym z zamówieniami na zakup obuwia. Świadczenie ci potwierdzili, że pozwany składał zamówienia na dwustronnych drukach, na których drugich stronach znajdowały się wydrukowane Ogólne Warunki Sprzedaży. Potwierdzili też, że to Ł. R. (1) był

przedstawicielem powoda współpracującym ze spółką Salon (...), której współnikiem był pozwany. Zeznali też, że obowiązek zapłaty należności faktoringowych obciążał kupującego, a jedynie w drodze wyjątku na początku współpracy to powodowa spółka zgodziła się na ponoszenia tych opłat. Potwierdzili też, że w ramach wzajemnych rozliczeń powodowa spółka przyznawała rabat w sytuacji gdy należności były w terminie płacone i wówczas wystawiała fakturę korygującą.

Odnośnie zeznań świadka K. B. to Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka jedynie w części, a mianowicie, że nigdy nie widział Ogólnych Warunków Sprzedaży oraz, że nigdy nie pokazano mu, że na drugiej stronie zamówienia znajdują się te Ogólne Warunki Sprzedaży. Zeznanie świadka w tym zakresie były bowiem sprzeczne z treścią dokumentu zamówienia, jak też z zeznaniami świadków M. S. i Ł. R. (1). Sąd nie dał też wiary zeznaniom świadka T. B., że zadłużenia wobec powoda wynosił około 40.000,00 zł; zeznanie w tej części są bowiem sprzeczne z treścią opinii sądowej sporządzonej w sprawie przez biegłego sądowego A. Z.. W pozostałym zakresie Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka w szczególności co do prowadzenia wspólnie z bratem spółki cywilnej Salon (...), udzielanych przez powoda rabatów za zakupione obuwie oraz podpisania porozumień dotyczących nie ponoszenia opłat faktoringowych.

W ocenie Sądu dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości A. Z. zasługiwał w pełni na uznanie tego dowodu za miarodajny w sprawie. Biegły ten w sposób precyzyjny odpowiedział na postawione mu w tezie dowodowej pytania. Jego opinia zawiera cechy rzetelności, zupełności, stanowczości oraz klarowności. Należy też podkreślić, iż żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń do treści tej opinii i jej wniosków końcowych.

Przechodząc do rozważań prawnych w ocenie Sądu, w świetle poczynionych wyżej ustaleń faktycznych oraz oświadczeń i wniosków procesowych stron, niniejsze powództwo było uzasadnione ale nie w wysokości żądanej w petitum pozwu.

Co do należności z wystawionych faktur z tytułu zakupu obuwia to w ocenie Sądu powodowej spółce należy się kwota wynikająca ze sporządzonej w sprawie opinii sądowej w wysokości 80.642,58 zł pomniejszona o kwotę 8.501,46 zł i o kwotę 10.047,79 zł. o które to kwoty powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia. Zatem ostatecznie powodowi należy się z tytułu sprzedaży obuwia reszta ceny w kwocie 76.198,79 zł na podstawie art.535 k.c.

Należy podkreślić, iż zarzuty pozwanego zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty okazały się nieuzasadnione, poza zarzutem przedawnienia roszczenia w kwocie 1.509,89 zł wynikającego z faktury FV (...); powód bowiem cofnął pozew m.in. również w tej części. Pozostałe zarzuty pozwanego dotyczące rzekomego nie uwzględnienia przez powoda w rozliczeniach przyznanych rabatów, braku wystawienia faktur-korekt oraz nie uwzględnienia dokonanych przez pozwanego wpłat, były bezzasadne. Należy podkreślić w tym miejscu, iż do tych zarzutów w sposób szczegółowy odniósł się powód w swoim piśmie procesowym z dnia 25 marca 2015 r. oraz przedłożył stosowne dowody z dokumentów w postaci zestawienia rozliczeń oraz faktur korygujących. Pozwany zobowiązany zarządzeniem z dnia 26 marca 2015 r. do ustosunkowania się do tych twierdzeń zawartych w powyższym piśmie procesowym powoda pomimo upływu określonego terminu nie odniósł się do nich; stosownie zatem do art. 230 k.p.c. mając na uwadze wyniki całej rozprawy należało fakty te uznać za przyznane przez pozwanego.

Poza kwestionowaniem rozliczeń z tytułu ceny za zakupione obuwie pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzucił, iż powód niezasadnie domaga się kosztów faktoringu.

W ocenie Sądu w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym dowodów z dokumentów, z zeznań świadków oraz z opinii sądowej, nie ma racji pozwany zarzucając, że nie wyrażał wraz ze współnikiem zgody na poniesienie tych kosztów. Ta dorozumiana zgoda kupującego na obciążenie go kosztami faktoringu wynika wprost z treści Ogólnych Warunków Sprzedaży stanowiących integralną część podpisywanych przez pozwanego zamówień na zakup obuwia. Wprawdzie z treści porozumień z dnia 28 maja 2010 i z dnia 18 lutego 2011 r. dotyczących warunków finansowania transakcji – faktoringu wynika, że koszty te obciążały powodową spółkę, jednakże uszło uwadze pozwanego, że te porozumienia dotyczyły jedynie zamówień realizowanych do końca marca 2011 r. i do końca sierpnia 2011 r. Tymczasem jak wynika ze spornych faktur faktoringowych nr (...) (k.52) i nr (...) (k.50) - obie z dnia 5 maja 2014 r. – dotyczyły one finansowania obuwia za rok 2012 i za rok 2013. Należy też wskazać w tym

miejscu, że powyższe zadłużenie spółki cywilnej (...) z tytułu kosztów faktoringu potwierdziła, niezakwestionowana ani przez powoda, ani przez pozwanego, sporządzona w sprawie pisemna opinia sądowa biegłego sądowego z zakresu rachunkowości A. Z..

Odnosząc się do żądania pozwu w zakresie odsetek za opóźnienie w zapłacie należności to rację ma pozwany zarzucając, iż nota odsetkowa nr (...) z dnia 7 listopada 2014 r. na kwotę 9.390,62 zł jest niezasadna, gdyż powód w żaden sposób nie ustosunkował się twierdzeń pozwanego, że faktury objęte powyższą notą zostały zapłacone i nie są przeterminowane. Okoliczność tą należało zatem uznać za przyznaną przez powoda (art. 230 k.p.c.). Co więcej również biegły sądowy A. Z. w sporządzonej w sprawie opinii sądowej, niezakwestionowanej przez strony, ustalił, iż powód zasadnie domaga się zapłaty not odsetkowych na kwotę 10.486,81 zł (tj. sumę not odsetkowych nr (...), nr (...) nr (...)i nr (...)), a więc nie uwzględnił spornej noty nr (...). Bez znaczenia pozostaje zarzut pozwanego, iż zarówno w/w nota odsetkowa jak też nota odsetkowa nr (...)z dnia 7 listopada 2014 r. nie została mu doręczona w sytuacji, gdy powód dochodzi zapłaty odsetek od dochodzonej kwoty od daty wniesienia pozwu. Podstawę prawną żądania pozwu w zakresie skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w zapłacie należności stanowi art. 482 § 1 k.c. w związku z art. 481 § 1 k.c.

Reasumując powyższe ustalenia i rozważania oraz mając na uwadze, iż powodowa spółka cofnęła pozew w części w zakresie kwoty w łącznej kwocie 10.486,81 zł ze zrzeczeniem się roszczenia, należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 113.511,06 zł (suma kwot: 76.198,79 zł, 26.825,46 zł i 10.486,81 zł).

Odsetki ustawowe od powyższej kwoty zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu od dnia wniesienia powództwa (art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 482 § 1 k.c.).

Żądanie pozwu w pozostałej części wskutek oczywistej omyłki oddalono zamiast umorzyć postępowanie w pozostałej części na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.; jednakże powyższa omyłka nie miała żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia co do meritum (pkt II wyroku).

Przechodząc do rozliczenia kosztów procesu podkreślić trzeba, iż zasądzona kwota jest niższa od kwoty dochodzonej pozwem. Należało zatem stosownie do art. 100 k.p.c. dokonać stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu.

Powód w pozwie domagał się zasądzenia kwoty 140.346,93 zł, a ostatecznie zasądzona kwota wynosi 113.511,06 zł; zatem powód wygrał w części tj. w 80,88 % (według wyliczenia: 113.511,06 zł : 140.346,93 zł x 100%). W konsekwencji pozwany wygrał w 19,12 % (według wyliczenia: 100 % - 80,88 %).

Powód poniósł koszty procesu w łącznej kwocie 13.608,53 zł, na którą złożyły się:

- uiszczona opłata sądowa od pozwu w kwocie 7.018,00 zł,
- uiszczona opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł,
- wynagrodzenie pełnomocnika procesowego będącego adwokatem w wysokości minimalnej 3.600,00 zł przewidzianej w taksie adwokackiej,
- wydatek na koszty sporządzenia opinii sądowej w kwocie 2.973,53 zł.

Pozwany nie poniósł żadnych kosztów procesu.

Mając zatem na uwadze w/w stosunek procentowy, powodowi należał się zwrot kosztów procesu w kwocie 11.006,58 zł (według wyliczenia: 13.608,53 zł x 80,88 %). Orzeczono zatem jak w pkt III wyroku.

Z.

1) (...)

2) (...)

3) (...)

- (...)

- (...)

4) (...)

T. (...)